

Universitätsbibliothek Paderborn

**Joannis Pierii Valeriani Bellunensis Hieroglyphica, Sive De
Sacris Ægyptiorum Aliarumque Gentium Literis,
Commentariorum Libri LVIII**

Valeriano, Pierio

[Lipsiae] ; Francofurti Ad Moenum, 1678

Cladis præsagium.

urn:nbn:de:hbz:466:1-14259

CLADIS PRÆSAGIUM. CAP. XXIV.

A IN Aruspicio memoria proditum est, hujusmodi gestum caudæ utero subiectæ, in victimis quæ adolerentur, futuræ cladis præsagium dedisse: obtorta vero si foret cauda, bellorum difficultatem portendere, ut apud Didymum legere est.

VICTORIAE PRÆSAGIUM.

CAP. XXV.

A Liter autem cursum perciti, seu prædam insequuntur, seu temere lasciviant, surrectam, aut exporrēctam caudam habere solent: cujusmodi effigies est in nimo C. Posthumi, in quo certe est currentem Canem cauda ita ut dicebamus, sursum versus incurvata, quod quidem in hostiis crematis observatum ex aruspicio disciplina futuræ victoriae portentum erat. Sedenim nimo eo currentem Canem, celeritatem significare conjicimus ex jaculo, quod est inferne situm: unde rem properanter conjectam, vicioriamve cito partam, si sequamur Aruspices, id indicabit.

IMPURUS AMATOR. CAP. XXVI.

B SUNT etiam qui satis impuros amatores exprimant per simulachrum Canis, non ea tantum de causa, quod καύω, ut Eustathius interpretatur, οὐδὲ τὸ καύω, quod amare est, deducatur, sed quod Lepores avidiori quodam affectu conseretur, quorum significatum inter nequitias improbriores reponimus. Neque quidem Ovidius signate magis Apollinis affectum incomparabilem exprime-
*C. Posthumi
nimo.*
*Metamorph.
lib. 1.*

*Ut Canus in vacuo, Leporem cum Gallicus arvo Morsibus eripitur, tangentiaq; ora relinquunt.
Vidit, & hic prædam pedibus posuit, illi salutem Sic Deus & Virgo est, hic pse celer, illatimore:
Alter in beso simili jamjamq; tenere Qui tamen insequitur pennis adiutus Amoris
Sperat, & extenso stringit vestigia rostro: Ocyor est, requiemq; negat.
Alter in ambiguo est, an si comprehensu, & ipsis*

LIENIS VITIA. CAP. XXVII.

C Hominem qui aliquo splenis vitio affectus ægrè habeat, quæque in universum ad lienam attinente, Ægyptii Sacerdotes per Canis hieroglyphicum significabant. Gracilium enim ac tenuestimum liensem Canis habet, quod vel mors, vel rabies eum invaserit, à splene est, quinetiam illi ipsi qui correptum rabie Canem medicare voluerint, morbum contrahunt, ac splenetta plurimum ea labe affecti pereunt: & qui Canem eo morbo laborantem dissecuerit, ea afflatus exhalatione, contagionis vim efficacissimam experietur. Urina quoque rabiosi Canis quomodo cumque calcata nocet, maxime ulcus aliquod habentibus. Quin hujus lotii, etiam non rabidi, tam perniciosa vis est, ut si quis in id suum conjecterit, ad generationem pigror torpore lumborum fieri dicatur. Proinde rabido Cani contagiosum adeò virus inest, ut omnia rabient, quæ momorderit, excepto homine, Nam quæ illi accedit ex hujusmodi contagione lues, mania est, ut eruditissimi hac ætate viri disputant: nam & Festo rabies proprius morbus caninus est. Quod verò scribit Aristot. Canes ipsos interire morbo hoc, & qua morta sunt, πλὴν αἰθρίας, nonnulli clari quidem viri τελειοὶ legunt, ut celebrius, quam homo, intereant, exponant. Sed enim ut ea misla faciam, quæ hominibus à rabioso Cane D morsis accidisse longo post tempore Albertus & Avicenna prodidere, legi apud Plutarch. rabiem in homine non suisse cognitam discretamve ab aliis morbis Aristotelis tempestate, neque inde usque ad Asclepiadem cuiquam innotuisse. Ceterum haec ipsi viderint clarissimi viri, qui rem enucleandam suscepere. Illud ego super hoc addam, uniuscuiusque Canis mortuum tam perniciosum esse, ut ferant, eum qui semel fuerit a Cane laesus, pestilent contagiōne Gallinarum incubitus, pecorum fetus, & abortus interventu suo vitiare, ejusque introitu alterius vulnera aggravari.

OLFACIUS. CAP. XXVIII.

SED ut ad Canis significata redeamus, olfactum Ægyptii sacerdotes per id animal inter alia significabant; nempe eum qui, quod prius latuisset indagine sua deprehendere, ex hujusmodi hieroglyphico

I

glyphico